

Borgbjerg deyður.

Hin danski javnaðarmannaflokkurinn hefur mist ein hin besta stjóðul sín.

Tey seinastu dansku blöðini sögdu frá, at fólkatingsmaðurin Borgbjerg, fyrrverandi ministari og blaðstjóri av Keypmannahavnarblaðnum „Social Demokraten“, var innlagdur á Bispebjerg hospital til operation, og miðvikumorgunin tidliga frættist, at hann var deyður — hjartað var gingið fyrri.

Frederik Borgbjerg varð 69 ára gamal. Hann var sonur ein djóralækna og hevði studerað teologi. Nøkur og 20 ára gamalur byrjaði hann at skriva greinir í „Social Demokraten“, gjørdist journalistur og síðani blaðstýrari av blaðnum 1911, eitt starv hann hevði í 16 ár.

Í 1898 kom hann inn í fólkatingið sum javnaðarmaður, og øll hesi árinir hevur hann havt hetta álitisstarv. Í fyrsta Staunings-ministerii var hann socialministari, og frá 1920 til í fjør undirvisingarministari. Men so var hann eisini troytur; tá Stauning í fjør setti stjórn, bar hann seg undan og maður kom í mans stað.

Mangt ódnartakið hevur hesin gamli kappi tikið fyrri hina dansku arbeidarafjöldina, og at hon vil minnst hann við virðing er óivað.

Havnar arbeidsmannafelag 20 ár.

Óivað hin størsta veitsla, ið hildin er í Føroyum.

O. u. 1000 menniskju, kvinnur og menn, komu samanuttanfyri kommunuskúlan og gingu hadani skrudgongu gjøgnum Havnina við felagslagginum á odda til rungandi hornblástur frá tveimum hornblástrafeløgum.

Hósdagin 16. januar fyllti Havnar arbeidsmannafelag 20 ár, og tað er sjálvandi, at hesin dagur varð ein festdagur fyrri limirnar. Kl. 7 á kvöldi kom veitslufólkikið saman við kommunuskúlan, har skrytt var við fimum stórum felagsmerkjum, og har tvey hornblástrafelag lótu musikin ljóma út í hina frostkláru náttarlúftina. 700 fólk vóru teknað til veitsluna, ið var so blig, at eingin sat heima av tí hann ikki hevði ráð at verða við.

Tað var ein ófor rúgva av fólk, ið har var samankomin — ívaleyst 1000 menniskju, og tað var ein vøkur sjón at síggja hetta prúða litið ganga skrudgongu gjøgnum býin til ljómandi hornblástur við felagsmerkjum hátt á slong. — Um ikki ein slík skrudgonga kann geva hinum einstaka liminum eina kenslu av felagsmegi, so er tað væl einki, ið kann tað. Og tað er einki at ivast í, at mangur ein limur í Havnar arbeidsmannafelag í hesi stund kendi á sær, at einum slíkum heri sum hesum, um hann stóð samdur á royndarstund, bætti ongum at halda fmóti — arbeidara-fjöldin eigur maktina, tá hon stendur samd.

Í Sjótleikarhúsinum var bordreiðt við ræstum kjóti; men gestirnir vóru so mangir, at plássid var ovlitid, so tvey bordhald máttu vera. Dansað var bæði í Sjótleikarhúsinum og Tórsholl. Talur vóru fleiri hildnar, bæði alvarssamar og skemtiligar. Veitslan stóð alla náttina.

Vit ynskja Havnar arbeidsmannafelag at tað má standa væl saman um mál síni í framtíðini — so sum arbeidarar eiga at standa —, at tað skal eydnast tí at fáa tey framd.

Arbeidarar!

Kring um heimín er broyting millum gamalt og nýtt, og tað leggja vit eisini merki til her í Føroyum. Stríðið stendur millum framburð og afturhald.

Tíðin krevur tað nýggja og fordømur í mongum lutum tað gamla; tann, sum ikki fylgir

við tíðini, blivur fordømdur ella rættari sagt smokkar burtur úr; og tað er tað sama, sum síðmenningin hevur talað og sagt sín dóm: tann, sum ikki fylgir tíðarinnar átvíkingi, hann hoyrvur ikki náttíðini til men má fara longur aftur fyrri at finna sína rættu stöðu.

Tíðin kemur altíð við onkrum

nyggjum sum ein má taka stöðu til, og tí er tað ur up at koma á hædd við tíðina fyrri at fylgjast við øðrum fjóðum, sum skapa og nora um síðmenningina.

Arbeidarin í Føroyum má gera sær tað klárt, at um vit skulu koma á hædd við onnum lond, so má einstaklingurin taka seg saman í eina heild og krevja hann rætt, sum honum tilkemur, og ikki selja sína arbeidskraft burtur fyrri lítið og einki, men sjálvur samdi við samfundinum taka ággóan, harvið styðjar hann seg sjálvan og síðar starvsfólk sín og lyftir samfundid upp úr armóðini, sum tað privatkapitalistiska styridi hevur firt okkum í.

Leita vit eftir, hvør ið hevur ta mestu skuldina, megu vit koma á samt um tað, at fyrst og fremst eru tað veljararnir, sum lata seg lokka við góðum lyftum, men blivu snýttir ferð eftir ferð.

Hví? — Í hvørki samband ella sjálvstýri hava haft hegni ella vilja til at umboða okkum arbeidarar. Teirra stöða hevur verið og er á toppinum. Ja, latið teir nú um tað. Tit arbeidarar, kastið ikki hesum toppigurum tykkara stemmu, tí teir arbeida fmóti okkara kravum; latið teir so leggja koll á við sær sjálvum, um teir hava hug til tess.

Tit arbeidarar! frigerið tykkum ið hvussu er frá at vera ifylla hjá teimum.

Tit arbeidarar! Tað er bara tann eini vegin sum forir á mál, socialismen, sum er einasti arbeidarapolitikkur — uttanfyri hann kunnu tit ikki verja tykkara interressur. Farið tí á val og veljið javnaður-kandidatararnar.

J. C.

Føroya samvirkandi neytatrygging

hefur ársaðalfund 21. februar kl. 21 hjá djóralækanum.

Stjórnin.

„Overklassens Forpost mod Nord“.

Nú veit »Dimmalætting« sær einki at prenta saman fyrri fólkini enn tað, at javnaðarmenn vilja skilja Føroyar frá Danmark. Meðan sannleikin er tann, at vit vilja arbeida saman við teim fátæku í Danmark; tí teir eru okkara líkar. »Dimma« heldur seg til yvirklassen í Danmark, tí har finnast hennara líkar. Tað er allur munurin. Vit javnaðarmenn krevja ikki sjálvstýri; men vit arbeida fram fmóti sjálvbjargni. Vit vamlast við tann ómegdarpolitikk, sum »Dimma« heldur hondina yvir.

»Ger tína skyldu og krevj tín rætt!« Hetta eru luyssunarorð javnaðarmanna bæði á sjógv og á landi — og eisini í politikk.

»Dimma« kann spara sær ómakin. Eingin trýr henni eitt orð longur.

J. H. Danbjørg.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindestafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er åben hver Sögnedag.

„Tjaldur“ kom týskvöldið frá Keypmannahavn — tvey samdagur seinnað. Tá tað kom inn eftir, undraust fólk á, at tað bert hevði eitt toppljós; men so skjótt tað hevði lagt at kaiuni, varð gátan loyst: uppi á brúnni lá ein redningsbátur í sori og ein stórkista við redningsbeltum var farin sama vegin. Teir høvdu mánaðkvöldið fingið ein sjógv ið hetta hververk hevði útint.

„Smiril“

silgdi seg miðvikumorgunin í tjúkkum kavaroki á land í Oyndarfirði, men fekk at kalla ongan skaða.

Rætting.

Í pjesuna, vit gövu út, er komin ein hervilig villa, sum vit her vilja rætta. Har stóð á síðu 16, at tingið hevði vrakað eitt bfligt tilbøð uppá salt frá N. S. Johannessen og keypti bitt dýrara saltið frá Balslev og Goos og Jens av Reyni. Veruliga er tað so, at tað biligara tilbøðið, sum vrakað var, var frá N. S. Johannessen og Jens av Reyni, meðan tingið keypti dýrari salt frá C. Mouritzen, Leith, Balslev & Goos og Steinholt.

Oyggjarvegurin.

Logtingskontorið hevur fingið vegpláan aftursendan frá ministerinum við ymsum broytingum at fyrileggja logtinginum. M. a. tykist ministerið ikki at hava hug at lata oyggjarvegin gera, og verður hetta so eitt víst stríðsmáls hjá tí nýggja logtinginum. Tær grundir, ministerið flytur fram, tykjust tó so veikar, at logtingið og Havnar býarstýri neyvan munu fara at halda tær vera nógv vektugar at heina fyrri honum.

„Dimmalætting“ dyrgir.

Øgnini eru rotin.

»Dimmalætting« er farin út at dyrgja eftir veljarum til logtingsvalið fyrri at stíva av hin av elli boygda sambandsflokkin. Men av tí, at øgnini eru sjórikkin og hálvrotin, vil eingin býta á hjá »Dimma« uttan nøkur av teim gomlu, sum »Dimma« hevur syft upp einar 15—20 ferðir fyrr. Hetta er troytandi í longdin. Tað er tí ikki lögdið, um hin gamla »Dimma« roynir at finna sær eitthvat upp at ræða veljararnar við burtur frá javnaðarflokkinum.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í, at tað loysir seg at lýsa, bert tygum, roynd, eina lýsing í „Føroya Social-Demokrat“.

Riangið til pronsimóðuna, mált. 143.

Nú um daginur sigir hon, at eg havi verið við at skilja Suðoyar fiskimein úr Føroya Fiskimannafelag. Hetta er avsaðnað fyrri langari tíð síðan, so henda lygnin mátti verða nakað heisk hjá »Dimma« at tyggja, men hon fólir ongan smekk nú á gumalsaltri — gomul er hon, og aldri hevur hon tugt annað enn rusk nú í brátt 60 ár so eg skal fyrigeva henni, og eg unni henni hesa lygnina at tyggja; tí eg veit, at hon eigur einki betri.

J. H. Danbjørg.

Maður og kona av húsi at seta javnaðarmenn inn á ting!

Kandidatlistar Javnaðarmanna.

Javnaðarflokkurinn hevur stillað hesar kandidatlistar:

Suðuroy:

P. M. Dam, Tvøroyri, — J. H. Danbjørg, Porkeri, — Jacob Nielsen, Vági, — Oliver Guard, Sunnbæ, — Peter Næs, Hvalba, — Hans Hammer, Høvi, — Ellender Ellendersen, Famjin.

Sandoy:

J. P. Davidsen, á Sandi, — Wenningsted Hansen, Skopun, — Hans Dalsgaard, Skálavík.

Vágoy:

Jacob Hansen, Seyrvágur, — Sigmund Frederiksen, Miðvágur.

Suðurstreymoy:

Trond Hansen, Havn, — J. P. Henriksen, — Johan Olsen, — J. H. Rubeksen, — Heine Djuurhuus, Strendur.

Norðstreymoy:

Johannes Várnaðal, Vestmanna, — Vilhelm Madsen, Kvívík, — H. J. Poulsen, á Eiði, — Joen S. Hejnesen, Leirvík, — Heine Djuurhuus, Strendur.

Norðoyar:

Hans Pauli Klein, Klakksvík, — Jacob Jacobsen, Svínø, — Guttorm Matras, Klakksvík.